

நீதிமானாக்கப்படுவதில் வெவ்வேறு படிகள்

THE DIFFERENT STEPS IN JUSTIFICATION

கிறிஸ்து உலகிற்கு வருவதற்கு முன்னரே தேவன் மனுக்குலத்தில் சிலரோடு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு தொடர்பு கொண்டிருந்தார். ஆதாமிடம் பாவத்திற்கான தண்டனையை சொல்லி, ஸ்திரீயின் வித்து ஒரு நாள் சர்ப்பத்தில் தலையை நசுக்கும் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். இயேசு பிறப்பதற்கு நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பு அவர் ஏனோக்கு, நோவா, ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு இன்னும் மற்றவர்களுடனும் தொடர்பு வைத்திருந்தார். எனினும் தேவன், “தேவனுடைய பிள்ளைகள்” (யோவான் 1:12) என்று அழைக்கப்பட சலுகை பெற்றிருந்த சவிசேஷ யுக சபையுடன் அவர் கொண்டிருந்த விசேஷித்த மற்றும் குறிப்பிட்ட விதத்தில் இந்த மனிதர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவில்லை.

ஆபிரகாம், தேவனை விசுவாசித்தான். அந்த விசுவாசம் அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது. (ஆதியாகமம் 15:6) ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசத்திற்கு முன்னரே தேவன் அவரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் அவர் விசுவாசிப்பதற்கு **R5207 : page 92** எதுவும் இருந்திருக்காது. முடிவாக விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் அவரை நீதிமானாக்கப்பட்ட நிலைமைக்கு கொண்டு வருவதற்கு முன்னரே தேவன் அவருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும்.

ஆபிரகாம் கூடுமானவரை பூரண நிலைமையில் இருக்கும்படியும் தேவனுக்கு பிரியமானதை செய்யும்படியும் நாடினார். ஆபிரகாம் தேவனிடம் கீழ்ப்படிதலுள்ளவனாய் இருப்பேன் என்கிற விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினபடியால் தேவன் கூறியதாவது: “நீ உன் குழந்தை பிராயத்திலிருந்து இருந்த உன் வீட்டையும் தற்கால உனது பூமிக்குரிய சுகங்களையும் விட்டு உனது தேசத்தை விட்டு வெளியேறி உனது விசுவாசத்தை நிரூபித்ததால் நான் உன்னோடு உடன்படிக்கை பண்ணுவேன்.” ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தார்.

சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்ட உடனே ஆபிரகாம் கல்தேயர் பட்டணத்தை விட்டு ஆரானுக்கு பிரயாணமானார். பின்னர் தேவன் ஆபிரகாம் கானான் தேசத்துக்குச் சென்றால் நிபந்தனையுடன் கூடிய வாக்குத்தத்தத்தை பண்ணினார். கானானுக்குள் அவர் நுழைந்த பிறகு, தேவன் கூறியதாவது: “நீ பார்க்கிற இந்த பூமி முழுவதையும் நான் உனக்கும் உன் சந்ததிக்கும் என்றென்றைக்கும் இருக்கும்படி கொடுப்பேன்.” (ஆதியாகமம் 13:15) ஆபிரகாம் தேவனுடைய சிநேகிதனென்னப்பட்டான். (யாக்கோபு 2:23) “உனக்குள் பூமியில்ள்ள சகல வம்சங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று கூறி தேவன் ஆபிரகாமுக்கு சவிசேஷத்தை பிரசங்கித்தார் என்று கூறி தேவன் ஆபிரகாமுக்கு சவிசேஷத்தை பிரசங்கித்தார் என்று பரிசுத்த பவுல் நமக்கு கூறுகிறார். (கலாத்தியர் 3:8; ஆதியாகமம் 12:3)

தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருப்பதே நீதியின் சாராம்சம்

ஆகையால் கிறிஸ்து வருவதற்கு முன்னர், ஜீவனுக்கான உண்மையான நீதிமானாக்கப்படுவதற்கு முன்னர் பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரர்களுடன் தேவன் ஒரு விதமான தொடர்பை கொண்டிருந்தார் என்று நாம் பார்க்கிறோம். ஆதாமுடைய தண்டனையினால் இழந்துபோன ஜீவனுக்கான சரியான விலைக்கிரயம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக யாரும் நீதிமானாக்கப்பட இயலாது. ஆகையால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமானது இந்த காரியங்களை பொருந்த மட்டில் ஒரு நம்பிக்கையாக மட்டுமே இருந்தது. அவர்களது உதவிக்காக தேவன் ஏதோ

ஒரு வழியில் ஏதோ ஒன்றை செய்ய இருந்தார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள். ஆனால் ஒரு காலத்தில் மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு தேவன் எப்படி நித்திய ஜீவனை கொடுக்கப் போகிறார் என்பதை அவர்கள் அறியாதிருந்தார்கள். எனினும் அவர்கள் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தில் விசுவாசம் வைத்திருந்தார்கள். இதனால் தேவன் அவர்களை நீதிமானாக எண்ணினார். ஏனென்றால் தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசமே எல்லா நீதியின் சாரம்சமாக இருக்கிறது. இந்த விசுவாசத்தினால் தேவனுடன் ஐக்கியம் வைத்துக்கொள்ள அவர்கள் நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்கள்.

ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் தேவனிடம் தங்களது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தின போது அவர்கள் தங்களது உண்மையான இருதயத்தை நிரூபித்தார்கள். இதன் மூலம் அவர்கள் மரித்த பிறகும் கூட, தேவன் அவர்களைக் குறித்து கூறியதாவது: “நான் ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும், யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிறேன்.” ஒரு நாள் நாங்கள் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்திருப்போம் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். உயிர்த்தெழுதல் இல்லையென்றால் தேவன் அவர்களைப் பற்றி இப்படியாக பேசியிருக்கமாட்டார்: “ஆவர் மரித்தோரின் தேவனாயிராமல் ஜீவனுள்ளோரின் தேவனாயிருக்கிறார்.” (லூக்கா 20:37,38) இது மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இல்லையென்று போதித்த சதுசேயர்களின் போதனைகளுக்கு மாற்றாக இருந்தது. ஆனால் முற்பிதாக்கள் அந்த காலக்கட்டத்தில் பரலோகத்தில் இருந்தார்கள் என்பதற்காக ஒரு ரூபகரமாக அது இல்லை. ஏனெனில் யாரும் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளி போகவில்லை என்று அப்பொழுது இயேசு மிகத் தெளிவாக நமக்கு சொல்லுகிறார். (யோவான் 3:13)

அப்பொழுது ஆபிரகாம் தேவனோடு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு உறவு வைத்திருந்தார். ஆனால் அவரது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தி காண்பிக்கிற வரை அல்ல என்று நாம் பார்க்கிறோம். எனினும் அவர்கள் தங்களது உண்மையான இருதயத்தை வெளிப்படுத்திக் காண்பிப்பதற்கு முன்பதாகவே தேவன் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அந்த தொடர்பானது, எப்படி தேவனுக்கு நண்பனாவது என்பது குறித்த அறிவை கொடுப்பதற்காக ஆகும்.

தேவன் மனுமக்களை நிபந்தனையுடன் ஏற்றுக்கொண்டு தாம் அவர்களுக்கு தேவனாகவும், அவர்கள் தம்முடைய ஜனங்களாகவும் இருப்பார்கள் என்று ஏற்ற காலத்தில் மனுமக்களிடம் கூறுவார். ஆனால் அவர்கள் தங்களால் முடிந்த அளவு தங்களது விசுவாசத்தை தங்களது நடக்கைகளின் மூலம் நிரூபிக்க வேண்டும். தேவன் ஒவ்வொருவருக்கும் செய்யக்கூடிய காரியம் இதுதான். முழுமையாக நீதிமானக்கப்படுதலுக்காக ஒருவன் எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளைப் பற்றிய அறிவை அவனுக்கு கொடுத்தல் ஆகும். அவர் கூறுவதாவது: “ஏன் மகனே, உன் இருதயத்தை எனக்குத் தா.” (நீதிமொழிகள் 23:26) இந்த நியமத்தின்படிதான், தேவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடம் பேசினார். தம்மிடம் கிறிஸ்து மூலம் வருகிற அனைவரிடமும் தொடர்ந்து பேசினார்.

பரிஷார்த்தமான நீதிமானாக்கப்படுதல் அர்ப்பணம் அல்ல

ஆபிரகாமின் காலத்தைக் காட்டிலும் தற்போது காரியங்கள் மிகவும் வேறுபட்டிருக்கின்றன. ஆபிரகாம் தேவனுடைய பிள்ளையாகவில்லை. ஏனெனில் ஜீவனுக்கான வழி திறக்கப்படுதவற்கு முன்னரே அவர் வாழ்ந்தார். நீதிமானாக்கும் விசுவாசமாக தேவனால் கருதப்பட்ட அதனால் ஆபிரகாமுக்கு இரட்சிப்பை கொண்டு வர முடியவில்லை. ஜீவனுக்கான வழியை தேவன் அதுவரை திறக்காமலிருந்தார். இரட்சிப்புக்கான காரியம் எதுவும் நடைபெறாதிருந்தும், ஏற்ற காலத்தில் ஆபிரகாமும் அவரது சந்ததியும் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும் என்ற தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றார்.

ஒரு காலத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருந்து, ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் பிள்ளைகள் என்ற உரிமையை இழந்தவர்களை தேவன் மறுபடியும் ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பம்

உடையவராயிருக்கிறார் என்ற செய்தி இப்பொழுது சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் தேவனுடைய திட்டத்தை பற்றிய அறிவு, அந்த திட்டத்தை கேட்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்புக்கான ஒரு அழைப்பாக இருக்கிறது. தேவன் சொல்லுகிறதாவது: “நீ என்னுடைய பிள்ளையாக விரும்பினால் இதுதான் வழி. ‘என் மகனே உன் இருதயத்தை எனக்குத் தா! நீ முழு அர்ப்பணம் செய்த பிறகு, எனது வசனத்தின் ஆழ்ந்த காரியங்களை உனக்கு வெளிப்படுத்துவேன்.”

தேவன் என்ன செய்திருக்கிறார் என்பதற்கும் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவன் ஆபிரகாமையும் கடந்த யுக விசுவாசிகளையும் பணிவிடைக்கார வகுப்பினராகத் கருதினார். (எபிரேயர் 3:5) ஆனால் சிவசேஷியுக் விசுவாசிகளை வேறு விதமாக எண்ணுகிறார். பரிசுத்த யோவான் கூறுகிறதாவது: “அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்.” (யோவான் 1:12) பெந்தெகோஸ்தே நாளிலிருந்து அவரது பிள்ளைகளாகும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த காலத்திற்கு முன்பதாக யாரும் “தேவனுக்கு சுதந்தரரும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரரும்” ஆக முடியாது; ஆபிரகாமின் வாக்குத்தத்தின் சுதந்தரருமாக ஆக முடியாது. (ரோமர் 8:17)

பெந்தெகோஸ்தே நாளிலிருந்து கிறிஸ்துவுக்குள் வந்து, முடிவு வரை உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்து அவரோடு கூட பாடுபட்டால், அவரோடு கூட மகிமைப்படுத்தப்படுவார்கள் என்ற உறுதிமொழி அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. (ரோமர் 8:17) தேவனுடன் முழு உறவை பெற்றிருப்பவர்கள் மட்டுமே அர்ப்பணம் செய்தவர்கள். அவர்கள் தான் ஜீவனுக்கான் முழு நீதிமானக்கப்படுதலை பெற்றிருப்பார்கள்; உலகிய வேறு யாருமில்லை.

தேவன் கடந்த காலத்தில் தம்மோடு தொடர்பு கொண்டவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு தமது குரல் மூலமாக அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி வழிகாட்டியது போல, தற்போது தம்மிடம் தொடர்பு கொண்டவர்களுக்கு தமது சித்தத்தை பற்றிய செய்தியை தமது குமாரன் மூலமாகவும் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் இரத்தத்தில் உள்ள விசுவாசத்தின் மூலமாகவும் கொடுக்கிறார். இப்படியாக தற்போது ஆரம்பிக்கிறவர்கள், நீதிமானாக்கப்படும் நிலைக்குள் வர ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எடுக்கிற முன்னேற்றமான ஒவ்வொரு முயற்சியும் அவர்களை அர்ப்பணத்திற்கு அருகாமையில் கொண்டு வருகிறது.

அறிவிலிருந்து பரிஷார்த்தமாக நீதிமானாக்கப்படும் வரை

நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கு எடுக்கும் முதல் படி கொஞ்சம் அறிவை பெறுவதாகும். ஏனெனில் அறியாமையினால் எந்த மனிதனும் நீதிமானாக்கப்பட இயலாது. அறிவானது விசுவாசம் என்கிற அடுத்த படிக்கு வழி நடத்துகிறது. அந்த அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு விசுவாசத்தின் ஒவ்வொரு முன்னேற்றமும் அறிவும் விசுவாசமும் பெறுவதற்கான மகா சந்தர்ப்பத்தை தருகிறது. இப்படியாக நாம் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்க கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

எனினும் இந்த படிகள் அனைத்தும் முழுமையான மற்றும் பரிபூரணமான நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கு வழி நடத்துகிறது. முதலில் நமக்கு ஒரு மகா சிருஷ்டிகள் உண்டு என்றும், **R5207 : page 93**

நாம் அவரது சிருஷ்டிகள் என்றும், நம்மேல் இவர் இரக்கம் உடையவராக இருக்கிறார் என்றும் நம்பி, நாம் தேவனில் ஒரு விசுவாசத்துடன் வருகிறோம். அவர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மற்றும் அவரது கிருபையான கிரியை மூலமாக நம்மை அவருடன் திரும்ப ஐக்கியம் கொள்ள ஏற்றுக்கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கிறார் என்பதை காணும்படி அடுத்தபடி நம்மை வழி நடத்துகிறது. “கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின் படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார்” என்று நாம் பார்க்கிறோம். (1கொரிந்தியர் 15:3) மாபெரும் அறிவாகிய இந்த படி கீழ்ப்படிதல் என்கிற அடுத்த படிக்கு நம்மை வழிநடத்துகிறது. இப்படியாக நாம் தேவனிடத்தில் சேருகிறோம். பரிசுத்த

யாக்கோபு கூறுகிறதாவது: “தேவனிடத்தில் சேருங்கள். அப்பொழுது அவர் உங்களிடத்தில் சேருவார்.” (யாக்கோபு 4:8) ஒவ்வொரு படியும் நம்மை ஆசீர்வாதத்திற்கு அருகாமையில் சேர்ப்பண்ணுகிறதை நாம் காணும்படி செய்கிறது.

பாவத்தை மன்னிப்பதற்கான வழியை கர்த்தராகிய இயேசு ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிறார் என்பதை அறிந்த பிறகு, நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கு குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகள் உண்டு என்பதை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். இது அறிவின் அடுத்தபடியாக இருக்கிறது. பிறகு கர்த்தர் தமது சொந்த வசனத்தினாலும், அப்போஸ்தலர்களின் வசனங்களினாலும் சொல்லப்பட்டதாகிய இந்த பாவ மன்னிப்பானது, அவர் நிறைவேற்றின கிரியையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டு அவரில் விசுவாசம் வைப்பதை பொருத்தே இருக்கும் என்ற நிலைக்கு கொண்டு வரப்படுகிறோம். நம்மையும் நமக்குரிய அனைத்தையும் பிதாவானவரிடம் அர்ப்பணம் செய்து, நமது சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு இயேசுவை பின்பற்றுவதே நாம் அந்த வேலையில் பங்குதரராக ஆவதற்கு ஒரே வழி என்ற நிலைக்கு நாம் கொண்டு வரப்படுகிறோம். இந்த படியை நாம் எடுக்காவிட்டால் நாம் முழுமையான நீதிமானக்கப்படுதலை அடைய முடியாது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்கிறோம்.

பரிஷார்த்தமான நீதிமானாக்கப்படுதல் வரையறுக்கப்படுகிறது

ஒருவர், பிதாவானவரிடம் அவரது வசனம் மற்றும் அவரது கிருபைகளினால் இழக்கப்பட்டு, தான் இரட்சிப்படைவதற்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தமே ஒரே உபாயம் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவர் தன்னை தேவனிடம் ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது ஆயிரவருடயுக் இளைப்பாறுதலின் ஆசீர்வாதங்களுக்காக காத்திருக்க வேண்டுமா என்று முடிவு பண்ணுகிற இடத்திற்கு வருகிறார். அவர் என்ன செய்வார் என்பது நிச்சயமில்லை. அவர் ஒரு நோக்கத்திற்காக பிரிஷார்த்தமாக (தற்காலிகமாக) நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் எந்த நிலையை எடுப்பார் என்று கருதி இந்த நிலை கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் அவர் மானிட நிலையில் சபாவமனிதனாக இருக்கிறார்.

பரிஷார்த்தமான நீதிமானாக்கப்படுதல், தேவனுடன் நிற்குதலை கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் தரப்படுகிறது. அதிலிருந்து தனது இரட்சிப்பின் ஒரே நம்பிக்கையாக நமது கர்த்தரின் மீட்கும் பொருள் பலியில் விசுவாசம் கொண்ட ஒருவரை, முழு அர்ப்பணிப்புக்கு வழி நடத்தும், அந்த பலியின் ஆவியை பெற்றிருக்கீறாரா என்பதை நிச்சயம் செய்து கொள்ளலாம். எந்த மார்க்கத்தை எடுக்க வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கும் உரிமையை விசுவாசி பெற்றிருக்கிறார். அவர் தன்னை அர்ப்பணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கலாம் அல்லது அப்படி செய்யாதிருக்க தீர்மானிக்கலாம். ஆனால் அவர் ஆயிர வருட யுக இளைப்பாறுதலுக்காக காத்திருக்க தீர்மானம் செய்தால், அதன் மூலமாக தேவன் வழங்குவதை அவர் சரியாக உணர்ந்து கொள்ளவில்லை என்பதை நிரூபிக்கிறார்.

இந்த சிவிசேஷ யுகத்தில் சிவிசேஷத்தை பிரசங்கிப்பதின் நோக்கமே, அதை கேட்பவர்கள் ஆவிக்குரிய சபாவத்தை அடைய ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவே ஆகும். அழைப்பைக் கேட்டு அதன் பலனை பெற்றுக்கொள்ள புறக்கணிக்கிறவர்கள் தேவனுடைய கிருபையை விருதாவாக பெற்றிருக்கிறவர்களாவார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதினால் அடையக்கூடிய பலனை இழக்கிறவர்களாகிறார்கள். செய்கிற சிறு வேலைக்குக் கூட பலன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலையை செய்யத் தவறுகிறவர்கள். பரிசு, கனம், பணம் அல்லது அந்த வேலைக்காக என்ன வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ அதை இழக்கிறார்கள்.

தங்களது மனித சபாவத்தை பலியிட தீர்மானம் செய்யாதவர்களுக்கு தண்டனை கொடுப்பது தேவனுடைய நோக்கமல்ல. ஆனால் பலியிடுகிறவர்களுக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள பரிசை அவர்களால் பெற இயலாது. கிறிஸ்துவுடன் மரித்து அவரோடு ஜீவனோடிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்துகிறவர்கள் மட்டுமே மகிமையான காரியங்களில்

பங்குள்ளவர்களாகிறார்கள். இந்த படியை எடுக்கிறவர்கள் மட்டுமே தற்கால சபையை அமைக்கிறார்கள்.

எனினும் மற்றவர்கள், எதிர்காலத்தில் ஆயிரம் வருட யுகத்தில் சந்தர்ப்பத்தை பெறுவார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். அந்த காலத்தின் சாதகமான நிலைமைகளில் இந்த யுகத்தில் அவர்கள் செய்திருக்கிறதைக் காட்டிலும் நன்றாக செய்வார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். எனினும்

R5208 : page 93

தேவனுடைய கிருபையை பற்றிய ஒரு அறிவுக்கு வந்திருந்து அதை பற்றிய ஒரு குறிப்பிட்ட அளவான வெளிச்சத்தை பெற்றிருந்து அதை நிராகரிக்கிறவர்கள், அதை கேட்டிராதவர்களை காட்டிலும் மோசமான நிலையில் இருப்பார்கள் என்பது எங்கள்து எண்ணமாக இருக்கிறது.

எனினும் எதிர்கால வாழ்வில் நல்ல வேலையில், மறு சீரமைப்பில் விசுவாசம் உள்ளவர்களை நாங்கள் அதைரியப்படுத்த விரும்பவில்லை. பூமிக்குரிய வாழ்க்கையில் மறு சீரமைப்பின் ஆசீர்வாதங்களில் நம்பக்கை உள்ளவர்களை நாங்கள் அதைரியப்படுத்த மாட்டோம். விசுவாசமோ அல்லது பரம் அழைப்பைப் பற்றிய வெளிச்சமோ இல்லாமல் உயர்ந்த வாழ்க்கையை வாழக்கூடிய அநேக ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அவர்கள் என்றென்றைக்கும் துன்பப்படக் கூடிய நிலையில் இல்லை. ஆனால் ராஜ்ஜிய ஆசீர்வாதங்களை அடையும் சந்தர்ப்பங்களை இழந்திருப்பார்கள்.

உயிருட்டப்பட்ட நீதிமானாக்கப்படுதல்

ஒருவர் நன்கு யோசித்த பிறகே அர்ப்பணம் என்கிற படியை எடுக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் கூறுகிறார். (லூக்கா 14:27-33) ஒருவர் இந்த படியை எடுக்க முடிவு செய்த பிறகு அவர் தன்னை கர்த்தரிடம் ஒப்புக்கொடுக்கிறார். அவரது அர்ப்பணம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், கர்த்தர் தமது புண்ணியத்தை தேவையான அளவுக்கு அந்த பலியை முழுமைப்படுத்துவதற்கு சாட்டுகிறார். ஏனெனில் அபூரணமான எதுவும் யேகோவா தேவனிடம் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட முடியாது. கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின் சாட்டுதலால் பூரணமானவராக அவர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவுடனேயே அவர் ஜீவனுள்ளவராக கருதப்படுகிறார். சட்டப்படி அவர் உண்மையான நீதிமானாக்கப்படுதலை அவர் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். அவரது நீதிமானாக்கப்படுதல் உயிருட்டப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. வேறு வார்த்தையில் சொல்லுவோமானால் நமது கர்த்தராகிய இயேசு அவரது பரிகாரியாக ஆனவுடன், தேவன் அந்த பாவிபுடன் இணக்கமாகி அவரை உண்மையிலேயே பூரணமுள்ளவராக கருதுகிறார். முழுமையாக நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது யேகோவா தேவனின் பார்வையில் முழுமையாக சரிபண்ணுதல் ஆகும்.

இந்த முக்கியமான கருத்தை நாம் தெளிவாக புரிந்து கொண்டோம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வோமாக. முழு அர்ப்பணம் செய்து, விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்பின் வேலையில் தனது பங்கை பெறுகிற ஒருவர் கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தினால் சாட்டப்படும் போது, நீதிமானாக்கப்படுதல் உயிருட்டப்பட்ட நீதிமானாக்கப்படுதல் ஜீவனுக்குள் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில் ஒருவர் எதிர்காலத்தில் ஜீவனோடிருத்தல் கர்த்தரின் புண்ணியம் சாட்டப்பட்ட பிறகு அந்த நீதிமானாக்குதலை அவர் தக்க வைத்து கொள்வதிலேயே இருக்கிறது. மாறாக ஆபிரகாமின் நீதிமானாக்கப்படுதல் ஜீவனுக்கானது அல்ல. ஆனால், தேவனோடு ஐக்கியம் கொள்ள மட்டுமே. ஆபிரகாமின் நாளில் இயேசு மரிக்காததினால் அவரது புண்ணியம் யாருக்கும் சாட்டப்பட இயலவில்லை.

பல்வேறு படிகள் மூலம் தேவனே நம்மை வழிநடத்துவதால் நாம் நிறைவான முழுமையான நீதிமானாக்கப்படுதலை அடைகிறோம். அந்த நீதிமானாக்கப்படுதல் இயேசுவினால் உயிருட்டப்படுகிறது. அவர் தமது புண்ணியத்தினால் சாட்டுதல் பண்ணி நமது குறைவை நிறைவாக்குகிறார். அந்த கனத்திலே பரிகாரி மூலமாக முன்னரே அவரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அந்த

பலியை தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறார். இந்த ஏற்றுக்கொள்ளுதல் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலினால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இப்படியாக கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின் சாட்டுதலினால் மூடப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர் அது முதல் ஒரு புது சிருஷ்டியாக இருக்கிறார். (2கொரிந்தியர் 5:17) அவர் தமது அர்ப்பணத்தில் தொடர்ந்து உண்மையுள்ளவராக இருந்தால், முடிவாக அவர் மணவாட்டி வகுப்பின் அங்கமாக பிதாவானவரிடம் சமர்ப்பிக்கப்படுவார். தமது அர்ப்பணத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்க தவறியவர்கள் மகா ஆபத்தில் கடுமையான சோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள். அது முடிவாக தங்களது வஸ்திரத்தை கறைபடாமல் காத்துக்கொண்டிருப்பதினால் கிடைக்கக் கூடிய இடத்தை காட்டிலும் குறைவான இடத்திற்கு அவர்களை தயார்படுத்தும்.

இந்த சவிசேஷ யுகத்தில் தங்களது சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுத்தவர்களுக்கு மட்டுமே பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வல்லமை, அவர்களை தேவனுடன் இசைவுக்கு கொண்டு வரவும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கமாக தயார்படுத்தவும் ஒரு புது சிருஷ்டியாக அபிவிருத்தி பண்ணவும் அவர்களது வாழ்க்கையில் கிரியை செய்கிறது.

பரிசுத்தமாகுதல் ஒரு படிப்படியான செயல்பாடு

சபையின் ஆரம்ப காலக்கட்டத்தில் சபையை ஆரம்பிப்பதற்கு “பரிசுத்த ஆவியின் வரங்கள்” அவசியமாக இருந்தன. எனினும் இந்த ஆவியின் வரங்கள் சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, புதிய ஏற்பாடு நிறைவடைந்த உடனே நின்று போனது சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, புதிய ஏற்பாடு நிறைவடைந்த உடனே நின்று போனது. இனி நமக்கு குணமாக்கும் வரம், அந்திய பாஷைகள் வரம் போன்றவை இருக்காது. ஆனால் இதைக்காட்டிலும் இன்னும் மதிப்புமிக்க வரங்களை நாம்

R5208 : page 94

பெற்றிருக்கிறோம். அந்த வரங்கள் குழந்தை பருவத்தில் இருந்த சபைக்காக இருந்தன. அதற்கு பதிலாக நாம் தற்போது பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளை பெற்றிருக்கிறோம். உழைப்பின் பலனால் இவைகள் படிப்படியாக அபிவிருத்தி அடைந்து முதிர்ச்சி பெறுகின்றன.

சில குணலட்சணங்கள், நன்கு கனித்து மணம் கொடுக்க மற்றவைகளைக் காட்டிலும் அதிக காலம் ஆகிறது. நல்ல, நேர்மையான இருதயத்தில் பரிசுத்த ஆவியை பெற்று, மாபெரும் தோட்டக்காரர் நம்மை கிளைக்கழிக்க அனுமதித்தால், ஏற்ற காலத்தில் நாம் பெரிய ருசியுள்ள கனிகளைப் பெற்றிருப்போம். ஆவியின் கனிகள் வெளியரங்கமாக இருக்கிறது என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். நமது வாழ்க்கையில் நாம் அவைகளைக் காண முடியும். அவையாவன: சாந்தம், இச்சையடக்கம், விசுவாசம், நற்குணம், தயவு, நீடிய பொறுமை, சகோதர அன்பு மற்றும் அன்பு.

நாம் புது சிருஷ்டியான ஆரம்பத்தில் பரிசுத்த ஆவியின் கனிகள் நம்மில் முளைவிடுகின்றன. ஆனால் இவைகள் வளர்ந்து முதிர்ச்சி அடைய வேண்டும். கனிகளை உடையவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும். கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: “என்னில் கனி கொடாதிருக்க கொடி எதுவோ அதை அவர் அறுத்துப் போடுகிறார்; கனி கொடுக்கிற கொடி எதுவோ, அது அதிக கனிகளைக் கொடுக்கும்படி அதை சுத்தம் பண்ணுகிறார்.” (யோவான் 15:2) கிளைக் கழித்தலிலும், கீழ்ப்படிதலையும் விசுவாசத்தையும் சோதிப்பதிலும் வலி இருக்கிறது. ஆனால் கீழ்ப்படிதலின் ஒவ்வொரு வெளிப்பாடும் மணவாட்டி வகுப்பின் அங்கமாவதற்கு நம்மை தயார் பண்ண உதவுகிறது.

உண்மையான நீதிமானாக்கப்படுதல், உண்மையாக பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் மற்றும் கிருபையில் வளர்தல் ஆகியவைகளின் வேலை படிப்படியானதாக இருக்கிறது. முதலாம்

உயிர்த்தெழுதலில்தான் நிறையை அடைவோம். ஏனெனில் “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்காது.” (1 கொரிந்தியர் 15:50) முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறுகிறவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக, பரிசுத்தவான்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆவியின் கனிகளையும் கிருபைகளையும் அபிவிருந்தி பண்ணியிருக்கிறார்கள். பரிசுத்த பேதுரு நமக்கு கூறுகிறதாவது: “உங்கள் விசுவாசத்தோடே தைரியத்தையும், தைரியத்தோடே ஞானத்தையும், ஞானத்தோடே இச்சையடக்கத்தையும், இச்சையடக்கத்தோடே பொறுமையையும், பொறுமையோடே தேவபக்தியையும், தேவபக்தியோட சகோதர சிநேகத்தையும், சகோதர சிநேகத்தோடே அன்பையும் கூட்டி வழங்குங்கள். இவைகள் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்து பெருகினால், உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும் கனியற்றவர்களுமாயிருக்க வொட்டாது.” (2பேதுரு 1:5-8)
